

Mladi za napredek Maribora 2016

33 srečanje

Konjeniški klub Karlo

Raziskovalno področje: Sociologija

Avtor: NINA OBROVNIK
Mentor: MIHAEL KOVAČIČ
Šola: BIOTEHNIŠKA ŠOLA MARIBOR

Maribor, februar 2016

Mladi za napredek Maribora 2016

33 srečanje

Konjeniški klub Karlo

Raziskovalno področje: Sociologija

Maribor, februar 2016

Kazalo vsebine:

POVZETEK	5
1. UVOD	6
2. TEORETIČNE OSNOVE:	7
3. MATERIAL IN METODE DELA	8
4. REZULTATI	9
4.1. Nastanek konjeniškega kluba Karlo	9
4.2. Možnost treniranja in preživljanja časa z konjem:	11
4.3 Skrb in lastništvo konj na konjeniškem klubu Karlo	13
4.4. Kako se tekmovalni konji razlikujejo od konjev, kateri niso primerni za tekmovanja?	15
4.5. Dosežki in uvrstitve konjeniškega kluba Karlo	15
4.6 Pogled ljudi na konjenišstvo včasih in danes:	17
5. RAZPRAVA	19
6. ZAKLJUČEK	21
7. DRUŽBENA DGOVORNOST	22
8. LITERATURA	23
9. ZAHVALA	24

Kazalo slik:

<i>Slika 1- vodja tekmovalne ekipe in pogled na konjeniški klub Karlo</i>	6
<i>Slika 2- Mihael Kovačič starejši, trenutni vodja tekmovalne ekipe in Karlo Frost</i>	7
<i>Slika 3- Mihael Kovačič starejši in njegov Karlo Frost</i>	8
<i>Slika 4- Pogled na konjeniški klub Karlo danes</i>	10
<i>Slika 5- prva ekipa konjeniškega kluba Karlo</i>	12
<i>Slika 6- jahalna šola konjeniškega kluba Karlo</i>	12
<i>Slika 7- konja konjeniškega kluba Karlo v izpustih na konjenškem klubu.</i>	14
<i>Slika 8- River Stone, konj vodje tekmovalne ekipe, na prvenstvu v prostih skokih, za konjeniški klub dosegel 1 mesto</i>	14
<i>Slika 9- Mihael Kovačič starejši in Karlo Frost- zmaga dirke 1987</i>	17
<i>Slika 10- vodja tekmovalne ekipe na tekmovanju z njegovim konjem Flying Paulijem</i>	17

POVZETEK

V raziskovalni nalogi sem ugotovila, da ima zgodovina Konjeniškega kluba Karlo velik vpliv na njegovo sedanjo uspešnost. Še preden je začel Konjeniški klub Karlo delovati na kmetiji Kovačičevih je že imel Mihael Kovačič starejši na svoji kmetiji konje, s katerimi se je uvrščal na tekmovanja po Jugoslaviji, pa tudi celotnem Balkanu, Avstriji in drugod. Njegov najboljši konj je bil Karlo Frost, s katerim je velikokrat postavil rekorde steze in po njem je tudi poimenoval konjeniški klub.

Mihael Kovačič je imel konje na kmetiji, še preden se je ponovno odločil, da bo sodeloval na tekmovanjih. Naprej je imel v svojih hlevih samo delovne konje, nato pa je iz njih začel razvijati športne kasaške konje. S konji je tekmoval na kasaških dirkah že leta 1975, vendar na Švedskem, kjer je imel svojo rejo konj, s katerimi je dosegal odlične rezultate.

Preden se je odločil, da bo na svoji kmetiji omogočil jahanje turistom, je imel konje samo zase. Jahalni del za turiste je začel razvijati okoli leta 1985. Družabnost med člani in vse več turistov je Mihaela spodbudilo k ustanovitvi Konjeniškega kluba Karlo. V klubu so na začetku jahali kasaške konje, ki niso bili več primerni za tekmovanja, saj družina ni imela dovolj denarja zaradi vlaganja sredstev v obnovo kluba, da bi kupovala nove konje. S temi konji so kasneje začeli skakati le za senco tega športa. Aktivno so se s tem športom začeli ukvarjati, ko je Mihael preuredil teren ter omogočil postavitve nove jahalne maneže in omogočil šolo jahanja. Danes je konjeniški klub glavnem usmerjen v tekmovalno smer, to je premagovanje prepek s konji.

Na Konjeniškem klubu Karlo so omogočili jahačem tudi lastništvo konj, saj si mora vsak jahač, ki želi napredovati v tem športu, zagotoviti lastnega konja. Ko postanejo ljudje lastniki konj, je pomembno, da mu zagotovijo vse, kar ta potrebuje, to so: primerna hrana, zadostno gibanje ter ukvarjanje z njim. Zavedati pa se moramo: ko se odločamo za nakup konja, moramo poznati tudi njegove lastnosti, saj se konji med seboj razlikujejo po svojih sposobnostih in po namenu uporabe.

Ko postanemo člani konjeniškega kluba, imamo možnost, da se udeležimo jahalne šole, terapijskega jahanja, rekreativnega jahanja in vključitve v tekmovalno ekipo.

1. UVOD

Za raziskavo Konjeniškega kluba Karlo sem se odločila, ker v tem klubu tudi treniram in imam dva lastna konja, pa tudi zato, ker ima konjeniški klub zelo zanimivo zgodovino, ki vpliva na njegovo današnjo uspešnost.

Moj glavni namen je bil raziskati in predstaviti zgodovino ter sedanje stanje Konjeniškega kluba Karlo, ki ga obiskuje vse več ljudi z vseh koncev Slovenije.

Moje hipoteze:

- Konjeniški klub ima kratko zgodovino.
- Klub so poimenovali po pomembnem konju.
- Njegova usmeritev je bila v preskakovanje prepek.
- Prisotnost in odnos članov vpliva na razvoj kluba.
- Klub omogoča več možnosti smeri jahanja.
- Skrbeti za konja je velika odgovornost.
- Klub ima veliko dosežkov.
- Ljudje so skozi zgodovino spremenili pogled na konjenišтво.

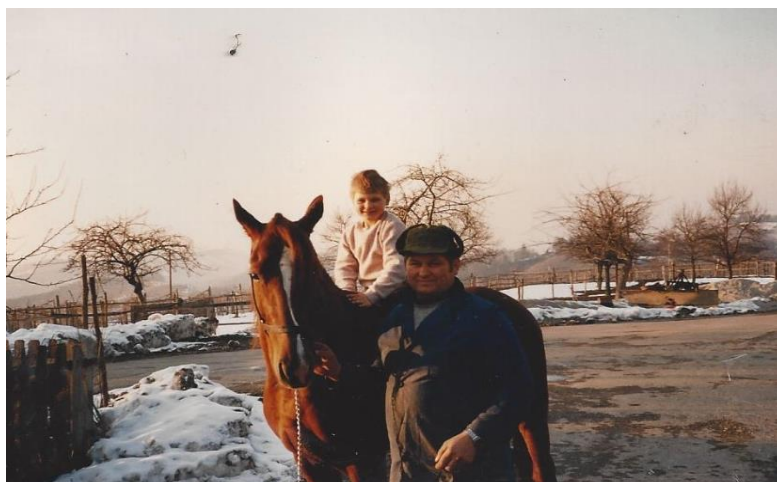
Slika 1. Vodja tekmovalne ekipe in pogled na konjeniški klub Karlo (https://scontent-vie1-1.xx.fbcdn.net/hphotos-xpa1/v/t1.0-9/555134_549865625046624_2071381728_n.jpg?oh=487d84882f4239896a018622a1dc624c&oe=5767B2B2)

2. TEORETIČNE OSNOVE

Konjeniški klub Karlo je sestavni del turistične kmetije Kovačič, ki je družinska kmetija. Družina Kovačič ga je ustanovila, skrbi za dobro počutje članov in konjev in ima turistično strežbo hrane ter pijače.

Namen konjeniškega Kluba Karlo z Meljskega hriba nad Mariborom je vzpostaviti stik s konjem in uživati v njegovi družbi, predvsem pa temelji na poučevanju članov, kako vzpostaviti prvi stik s konjem, ki ga nikoli ne pozabiš, saj so konji živali katere tehtajo več kot pol tone, vendar pa predvsem nežne in ljubezni potrebne živali. Zelo pomembno je kako vzpostaviti prvi stik s konjem. Ta se nas bo zapomnil ravno po tem prvem stiku in imel spoštovanje do nas. Pomembno je, da se konja ne bojimo in predvsem, da mu ne pokažemo strahu. Pravilnega pristopa in ravnanja z njim se lahko zelo dobro naučimo na Konjeniškem klubu Karlo, katerega glavni cilj je, da jahače od začetnega stika s konjem spravijo do ravni vrhunskega jahača.

„Klub smo ustanovili z namenom druženja in povezovanje vseh tistih ljudi, ki se zanimajo za konjenišтво ter prireditve tekmovanj. Nikoli nismo pričakovali tako velikega uspeha in napredka, kot ga uživamo danes. Danes je v klubu okoli 120 do 130 članov in 40 konjev.“ (Mihael Kovačič, 2016).

Slika 2. Mihael Kovačič starejši, trenutni vodja tekmovalne ekipe in Karlo Frost. (Slika je vzeta iz družinskega albuma).

3. MATERIAL IN METODE DE LA

Do podatkov, ki jih navajam nalogi, sem prišla s pogovorom vodje ekipe Mihaelom Kovačičem na Konjeniškem klubu Karlo, ki je sin očeta Mihaela Kovačiča. G. Kovačič mi je posredoval podatke o zgodovini, razvoju in o sedanjem stanju konjeniškega kluba Karlo. Iz njegovega družinskega albuma mi je posodil nekaj fotografij, ki jih objavljem v raziskovalni nalogi.

Ko sem se pogovarjala z njim, sem si tudi zapisovala podatke. Nato sem jih predelala in ugotovitve tudi zapisala.

Slika 3. Mihael Kovačič starejši in njegov Karlo Frost. (slika je vzeta iz domačega albuma)

4. REZULTATI

4.1. Nastanek konjeniškega kluba Karlo

Konji so stalnica kmetije Kovačič, že odkar se je družina preselila s Švedske. Najprej so bili na kmetiji delovni konji, nato so iz delovnih konj začeli razvijati športne kasaške konje. Saj se je začel okrog leta 1980 Mihael Kovačič starejši ponovno udeleževati kasaških dirk. Kasaštvo je treniral že leta 1975 na Švedskem, kjer se je sodeloval tudi na številnih tekmah. Imel je tudi lastno rejo športnih konj. Tako so mu konje, ki jih je potreboval za tekmovanje v takratni Jugoslaviji, uvozili s Švedske. Kvaliteta športnih konj je bila veliko večja kot doma. Kasneje, ko se je vrnil domov, se je začel ukvarjati z vzrejo ljutomerskih kasačev. Na tekme se je uvrščal po takratni Jugoslaviji, po Balkanu, Avstriji in drugod.

V lasti je imel konja Karlo Frosta, ki je bil eden njegovih najboljših konjev. Karlo Frost je presegal rekorde steze in bil plemenski žrebec, z veliko potomci. Karlo Frost je bil v lasti Mihaela Kovačiča že od leta 1987. Kupil ga je na Švedskem, ko je bil star osem let. Mihael ga je imel v lasti vse smrti, ko je leta 1994 poginil zaradi starosti.

Mihael je vzrejal konje doma na kmetiji večinoma zase. Kasneje leta 1985 je začel zaradi povpraševanja turistov razvijati tudi jahalni del. S tem se je začel na kmetiji razvijati jahalni turizem z njim pa družabnost. Jahačev je bilo vedno več, kar je nato vodilo do nastanka Konjeniškega kluba Karlo. Registriran je bil leta 1996. Konjeniški klub Karlo je Mihael Kovačič imenoval po svojem plemenjaku Karlo Frostu.

Na konjeniškem klubu so prvotno jahali konje, ki so bili kasači in niso bili več primerni za dirke, saj družina ni imela denarja za boljše in nove konje, ker so morali kmetijo v celoti preurediti: postavili so z lastnimi sredstvi nova jahališča in hleve. Zato so z domačimi konji in križanci začeli skakati le za senco tega športa, vendar bili klubski konji, veliko bolj obremenjeni: z enim konjem je tekmovalo več jahačev.

V klubu se je začelo aktivno tekmovali s konji okoli leta 1990, ko so na posestvu izsekali vinograde in preuredili teren, da so lahko naredili prvo manežo, ki je bila posuta z lesenimi sekanci. S tem se je začel intenzivno razvijati ta šport. Ustanovili so tudi šolo jahanja, kar pa je vodilo do povečanje hlevov, saj se je večalo število konjev. Čez dve leti so postavili še pokrito manežo, ki je pripomogla k temu, da se je večalo število novih članov.

Danes ima Konjeniški klub Karlo vse izobraževalne programe večinoma usmerjene v tekmovanje, in sicer v premagovanje ovir. Premagovanje ovir je zelo zahtevna disciplina, saj morata biti konj in jahač vsak trenutek usklajena in morata združiti svoje misli in namene v eno samo misel: premagati parkur.

Slika 4- Pogled na konjeniški klub Karlo danes (<http://www.kkkarlo.si/wp-content/uploads/2015/12/news3.jpg>)

4.2. Možnost treniranja in preživljanja časa z konjem:

Čas, preživet v družbi konja, ni le posebna izkušnja, ampak tudi sproščanje in uživanje v družbi plemenite živali. Ko konju pokažemo ljubezen, jo ta zelo dobro občuti in nam jo vrača na poseben način. Pomembno se je zavedati, da je potrebno narediti vsak korak ob konju iz ljubezni in brez nasilja. Kot vemo, so konji zelo čustveno občutljive in ljubezni potrebne živali, zato si vsako nasilno in grobo ravnanje zelo dobro zapomnijo in se nam lahko postavijo po robu.

Da bi se naučili pravilnega ravnanja z njim, je Konjenski klub Karlo omogočil jahalno šolo. V njej se začetniki različnih starosti učijo prvega in pravega pristopa h konju, oskrbe in jahanja. Velja trditev : „Za jahanje nisi nikoli prestar“. Ravno na Konjenskem klubu Karlo lahko spoznamo, da se ne glede na starost lahko usedemo na konja in uživamo v njegovi družbi.

V jahalno šolo prihajajo začetniki in preden se prvič usedejo na konja, si ogledajo hlev, v katerem inštruktor jahanja predstavi, kako ga očistiti in pripraviti za ježo. Ko sta konj in jahač v primerni opremi, se s konjem odpravita v jahalni prostor. Prvih nekaj začetnih ur je jahač začetnik na „lonži“, kar pomeni, da inštruktor jahanja drži konja na vrvici in ta teče z začetnikom jahačem po navodilih inštruktorja v krogu. Tako se jahači naučijo osnov jahanja. Ko inštruktor oceni, da je jahač sposoben samostojnega jahanja, ga vključi v skupino jahalne šole, v kateri se nauči pravilnega postopka jahanja. V jahalni šoli Konjenskega kluba Karlo je nekje od 60 do 70 jahačev.

Po nekajletnem treniranju v jahalni šoli, ko jahač pridobi dovolj izkušenj in opravi izpita jahač 1 in jahač 2, mu vodja tekmovalne ekipe ponudi možnost vključitve v tekmovalno ekipo. Kako hitro se lahko jahač vključi v tekmovalno ekipo, je predvsem odvisno od posameznikovega interesa, podpore njegovih staršev in talenta. Ko jahač napreduje v tekmovalno ekipo mora, preden lahko začne tekrovati, pridobiti licenco, kar pomeni, da mu sodnik, ki sodi na tekmovanjih, postavi nekaj vprašanj s področja teorije in si ogleda njegov trening. Če sodnik presodi, da se je jahač sposoben udeležiti na tekem, mu podeli licenco. Po opravljeni licenci se jahač lahko udeleži tekmovanja.

Jahačem, ki ne želijo tekmovati, pa je omogočeno rekreativno jahanje bodi si v šoli jahanja ali pa z individualnimi urami jahanja.

Ker so konji zelo prijazne in srčne živali, tudi pozitivno vplivajo na človeka, predvsem na ljudi s posebnimi potrebami. Z oddajanjem pozitivne energije pomagajo pri izboljšanju človekove gibljivosti in pozitivno vplivajo na njegovo duševnost. In prav zato se je vodja Konjeniškega kluba Karlo odločil, da jim omogoči terapevtsko jahanje. Ta oblika jahanja poteka tako, da ob konju in jahaču hodita dve izkušeni osebi. Ena vodi konja, druga pa jahača zaposli z določenimi vajami na konjskem hrbtu.

Slika 5. Prva ekipa konjeniškega kluba Karlo. (slika je vzeta iz družinskega albuma)

Slika 6. Jahalna šola konjeniškega kluba Karlo. (https://scontent-vie1-1.xx.fbcdn.net/hphotos-xpf1/t31.0-8/s960x960/892250_549865375046649_1489561723_o.jpg)

4.3 Skrb in lastništvo konj na konjeniškem klubu Karlo

Imeti konja je velika odgovornost, saj skrb zanj in ukvarjanje z njim zahtevata veliko prostega časa. Za konja je potrebno skrbeti vsak dan, ga negovati, se z njim ukvarjati in če imamo športnega konja, moramo z njim trenirati vsaki dan. In ne samo to, da je treba skrbeti za konja in mu posvečati veliko časa, so za njegovo vzdrževanje tudi precejšna finančna sredstva.

Mnogi si kupijo konja samo zato, da lahko rečejo, da ga imajo, se pa ne zavedajo: če konju ne namenimo dovolj prostega časa, mu s tem povzročimo veliko trpljenja. Lastništvo te živali je privilegij, saj bo konj v nas vedno sproščal pozitivno energijo in veselje.

Na Konjeniškem klubu Karlo je omogočeno, da imamo svojega lasnega konja, saj si mora jahač, ki želi napredovati v tekmovanju zagotoviti lasnega konja. Na klubu je nekaj konjev, s katerimi lahko jahač tekmuje nižje višine, vendar z njimi ne bo mogel doseči svojih višjih ciljev.

Ko se posameznik odloči za nakup konja, jim vodja tekmovalne ekipe Mihael Kovačič mlajši svetuje pri nakupu in izbiri opreme zanj. Ko imamo svojega konja, potem potrebujemo tudi primerno opremo in vsakodnevno prehrano.

Ko smo latniki konja, se z njim lahko uvrščamo na večje in pomembnejše tekme tudi zunaj Slovenije. Pomembno je, da mu vsak dan zagotovimo dovolj gibanja in s tem ne mislim le enournega treninga, ampak moremo konju zagotoviti prosto gibanje v naravi in pravilno prehrano.

Slika 7. Konja konjeniškega kluba Karlo v izpustih na konjeniškem klubu. (https://scontent-vie1-1.xx.fbcdn.net/hphotos-xap1/v/t1.0-9/184610_191069234259600_4484413_n.jpg?oh=bf2005d3c49a6342b3537d67007407be&oe=572A20C)

Slika 8. River Stone, konj vodje tekmovalne ekipe, na prvenstvu v prostih skokih, za konjeniški klub dosegel 1 mesto. (https://scontent-vie1-1.xx.fbcdn.net/hphotos-xaf1/v/t1.0-9/190591_191909687508888_6657302_n.jpg?oh=26b889d43d6b8ff967917ea791bdf55&oe=5733E05B)

4. Kako se tekmovalni konji razlikujejo od konjev, ki niso primerni za tekmovanja?

To vprašanje se pogosto pojavlja, ne le pri tistih, ki se odločajo za začetek jahanja, ampak tudi pri tistih, ki se odločajo za nakup konja.

Ko se odločamo za nakup konja, se moramo zavedati, da se vsi konji niso sposobni udeleževati na visokih višinah ali na tekmovanjih.

- Med tekmovalnimi konji ločimo tiste, ki so primerni za tekmovanja v preskakovanju zaprek; potem konje, ki so primerni za tekmovanja v dresuri; konje, ki so primerni za tekmovanja v endurance tekmah; konje, za kasaške dirke ter konje za galopske dirke.

Vendar so konji, ki so namenjeni za isto smer tekmovanja, med seboj različni po vzdržljivosti, kar pomeni, da niso vsi primerni za najtežje tekme, ampak imajo vzdržljivostno mejo, do katere lahko tekmujejo.

- Nato poznamo konje, ki so primerni za kmečko vzrejo oziroma jih lahko uporabimo za terensko jahanje.
- Konje za šolo jahanja večinoma uporabijo, ko več niso primerni za tekmovanja ali pa morda tudi niso nikoli bili.

Pri nakupu konja ni pomembna samo njegova vzdržljivostna sposobnost, ampak tudi njegove značajske lastnosti, zdravstveno stanje. Predvsem pa je pomembno, da konj ustreza jahaču, ki mu je namenjen.

4.5. Dosežki in uvrstitve konjeniškega kluba Karlo

Klub je prve dobre rezultate začel dosegati na tekmah v preskakovanju ovir v okolici Maribora. Tekme so bile leta 1996 zelo redke, večinoma samo enkrat na mesec. Kasneje so se jahači iz kluba začeli udeleževati tekem na državnem nivoju.

Mihael Kovačič, vodja tekmovalne ekipe, se je z namenom, da bi klub lahko napredoval, odpravil na izobraževanje v Nemčijo, kjer je preživel 4 mesece, nato pa na Švedsko za 3 mesce ter na Irsko za 1 mesec. Ko je prišel iz tujine je iz jahačev, jahalne šole, sestavil svojo tekmovalno ekipo.

Konji, ki so zavedno vpisani v zgodovino Konjeniškega kluba Karlo so tisi, ki so prvotni ekipi omogočili, da se udeleži tekmovanj in dosegat rezultate. Ti konji so bili: kobila FruFru, ki je bila slovenske toplokrvne pasme; kobila Baba, ki je bila madžarske toplokrvne pasme in kastrat Far, ki je bil tudi slovenske toplokrvne pasme. Vsi trije konji so bili prvi, ki so bili kupljeni kot skakalni konji.

Prvi odličen rezultat je za klub dosegel vodja tekmovalne ekipe Mihael Kovačič s kobilo Babo in sicer na državnem prvenstvu leta 1998. Bil je četrti v kategoriji mladincev na višini 130 centimetrov.

Nato so se rezultati začeli pojavljati na višini od 120 do 125 centimetrov. Zaradi velikega ustvarjanja kluba ni bilo denarja za boljšega konja, s katerim bi lahko tekmoval večje višine.

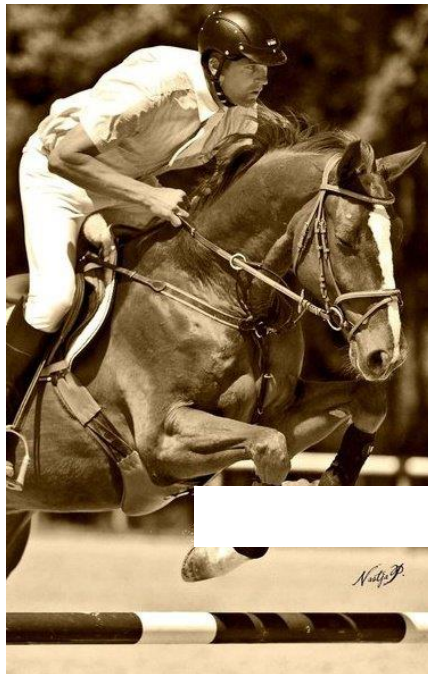
Zelo uspešno leto za Konjeniški klub Karlo je bilo leto 2013, ko so njegovi jahači dosegli odlične rezultate na državnem nivoju. Ekipo Karlo je osvojila prvo mesto v ekipnem tekmovanju v kategoriji otrok in prvo mesto v kategoriji mladincev.

Jahači konjeniškega kluba se skupaj z vodjo tekmovalne ekipe udeležujejo tudi tekmovanj zunaj Slovenije, kjer dosegajo odlične rezultate.

Slika 9. Mihael Kovačič starejši in Karlo Frost-zmaga na dirki 1987.(slika vzeta iz družinskega albuma)

Slika 10. Vodja tekmovalne ekipe na tekmovanju s konjem Flying Paulijem.
(https://scontent-vie1-1.xx.fbcdn.net/hphotos-frc3/v/t1.0-9/225298_208513762515147_4569446_n.jpg?oh=e063c3c35ce3a9b9e550f08690120171&oe=573A5D3B)

4.6 Pogled ljudi na konjeništvo včasih in danes:

Konje so v preteklosti uporabljali kot delovno silo in kot izraz prestižnosti. Ljudje so imeli zelo malo izkušenj s tekmovalnimi konji, ki potrebujejo popolnoma drugačno oskrbo kot tisti, ki so namenjeni kmečki vzreji, saj preskakovanje zaprek v Sloveniji še ni bilo tako razvito. To je Konjeniškiemu klubu Karlo oteževalo, da prepriča ljudi v udeležitve na tekmovanja in v lastništvo tekmovalnih konj.

Šport se je v tem času spreminjal in se potrdil tudi pri nas. Večina se boji kupiti konja, saj investirati lastnega konja pomeni velik finančni zalogaj, predvsem pa veliko odgovornost.

Zato je Konjeniški klub Karlo najprej odprl vrata začetnikom jahalne šole, kar ustvarja pri ljudeh naredi dober vtis. Ti so začeli množično obiskovati in se vpisovati v tečaje jahanja. Kasneje pa so začeli kazati tudi zanimanje za tekmovanja.

Danes je tekmovanje s konji med jahači zelo razširjeno in priljubljeno. Številni se odločajo za lastništvo in tekmovanje s konji in celo za lastno vzrejo tekmovalnih konjev.

Konjeniški klub Karlo je le eden redkih klubov, ki omogoča jahanje tudi pozimi, saj ima pokrito notranjo jahališče. Uvršča se tudi med najboljše in najbolj razvite klube v Sloveniji.

5. RAZPRAVA

Predvidevala sem, da ima Konjeniški klub Karlo kratko zgodovino. Seveda sem se motila, saj sega njegov začetek do leta 1975, ko je Mihael Kovačič starejši začel na Švedskem tekmovati s konji, kar je kasneje vplivalo na turistično orientacijo in posledično na razvoj Konjeniškega kluba Karlo.

Vedela sem, da so klub poimenovali po konju Karlu Frostu, ki se je vpisal v zgodovino konjeniškega kluba, vendar nisem nikoli vedela zakaj. Ko sem začela pripravljati gradivo za raziskovalno nalogo sem ugotovila, da se je v zgodovino Konjeniškega kluba vpisal, saj je bil kupljen na Švedskem, star osem let, s katerim je Mihael Kovačič vozil dirke po celotni Jugoslaviji, po celotnem Balkanu, Avstriji in z njim velikokrat presegal rekorde steze.

Preden sem zbrala podatke o zgodovini Konjeniškega kluba Karlo, sem mislila, da je bil namen kluba pridobiti čim več tekmovalcev za tekmovanja, vendar sem ugotovila, da nisem imela prav. Voditelju tekmovalne ekipe ni najbolj pomembno, da bi dobili tekmovalce, ampak si želi, da bi imel na konjeniškem klubu čim več ljudi, ki bi uživali v družbi s konji, tudi če si ne želijo tekrovati. Zelo pomembno se mu zdi, da so ljudje zadovoljni in povezani med seboj.

Zdelo se mi je, da člani in odnos med njimi vplivata na razvoj kluba. To mi je tudi potrdil vodja tekmovalne ekipe Mihael Kovačič. Dejal je, da je odnos članov zelo pomemben in vpliven, saj bolj kot člani med seboj sodelujejo in si pomagajo, več je zadovoljnih ljudi, ki klub pohvalijo. Če se dobra beseda o klubu širi med ljudmi, bodo prihajali člani in jahači, ki se želijo vključiti v klub. Posledično je nato več članov, kar pomeni tudi več sredstev in možnost napredovanja in širjenja konjeniškega kluba.

Kot članica kluba sem vedela, da ima klub več smeri: to je jahalna šola, tekmovalna smer, rekreativnega jahanja in terapevtskega jahanja. Ugotovila sem, da raznolikost jahanja pripomore klubu k večjemu številu in širjenju kluba.

Da je skrb za konja velika odgovornost, se zaveda večina ljudi. Ne zavedajo pa se zakaj. Večina jih misli, da je to samo velik finančni zalogaj, kar seveda tudi je, vendar se le malo ljudi zaveda, da lastništvo konja terja veliko prostega časa, potrpežljivosti in ljubezni. „Konji so velike in plemenite živali, ki se z nami seveda ne morejo pogovarjati, zato je še toliko težje vzpostaviti z njimi dober stik in ugotoviti kaj si mislijo" (Mihael Kovačič, vodja tekmovalne ekipe,2016)

Pri zbiranju podatkov sem potrdila mojo hipotezo, da ima Konjenski klub veliko dosežkov. Ugotovila sem, da je bila družina Kovačičevih uspešna že pred ustanovitvijo Konjenskega kluba Karlo, vendar v drugi veji konjenskega športa. Uspešnost so nadaljevali tudi takoj po ustanovitvi konjenskega kluba, leta 1994, ko je Mihael Kovačič sedanji vodja tekmovalne ekipe, na državnem prvenstvu dosegel odlično četrto mesto v kategoriji mladincev, na višini 130 centimetrov. Konjenski klub je še danes dosega velike uspehe, tudi zunaj Slovenije.

Menim, da so ljudje v zadnjih letih spremenili pogled na konjenišvo, in prav sem imela. Nekoč so ljudje imeli konje večinoma kot delovno silo ali kot prestižnost, danes pa jih imajo v različne namene, kot so tekmovanja, ljubiteljsko, domačo vzrejo, zdravstvene terapije in drugo. Seveda je bilo potrebnega veliko časa, da se je pogled spremenil. Moramo se zavedati, da se kljub spremembi spreminja tudi danes.

6. ZAKLJUČEK

Pri zbiranju podatkov sem ugotovila, da se je večina mojih hipotez potrdila. Ugotovila sem, da večina ljudi meni, da je skrb za konja enostavna in da je zanj pomembno samo, da dobi hrano. Ljudje, ki tako menijo, se morajo zavedati, da skrb za konja ne pomeni samo dati mu hrano in ga cel dan pustiti v boks, ampak pomeni ukvarjati se z njim, mu posvečati ogromno pozornosti in mu omogočiti veliko gibanja. Najpogostejša napaka ljudi, ki niso lastniki konj, se ne zavedajo, da so ti zelo nežna in občutljiva bitja, ki so lahko hitro in zelo močno prizadeta tako čustveno kot tudi telesno.

Ob zbiranju in predelavi podatkov sem prišla do ugotovitve, da je Konjeniški klub Karlo že od konca 19. stoletja dosegal vidne rezultate tako v Sloveniji kot tudi v tujini. Veliko izobraževalne energije usmerja v tekmovanje s konji, kar pa pomeni vsakodnevno treniranje in pogosta udeleževanja na tekmah. Čeprav so konji vsakodnevno v treningih in so deležni veliko napora, še vedno poskrbijo za dobro počutje in dobro bit živalim. „Kljub temu, da so konji bili vzgojeni z namenom, da bodo bili izpostavljeni naporu in tekmovanjem, se še zmeraj moramo zavedati, da so to samo živali.“ (Mihael Kovačič, vodja tekmovalne ekipe, 2016).

V prihodnosti vidim v klubu veliko uspešnih jahačev in veliko zadovoljnih članov, saj se vodja tekmovalne ekipe skupaj z celotno njegovo družino, ki sodeluje pri vodenju kluba, zelo trudijo, da so stranke zadovoljne in se počutijo odlično v družbi konjev. Prav to pa ima velik vpliv na uspešnost in napredovanje kluba.

7. DRUŽBENA ODGOVORNOST

Menim, da sem z to raziskavo pripomogla, k boljšemu spoznavanju kluba vsem tistim, ki bodo brali mojo raziskovalno nalogo. Ob branju bodo ljudje pridobili še večje zanimanje za Konjeniški klub Karlo, kar pomeni še veliko novih članov in večji napredek kluba.

Ljudje, ki bodo prebrali podatke o klubu, ki sem jih predstavila v nalogi, bodo morda začeli razmišljati, kaj v resnici pomeni biti lastnik tako plemenite živali in odgovornost kareta lastništvo te živali. Želim si, da se ljudje ob nakupu konj dobro zavedajo kaj pomeni biti lastnik, saj si konji, ki so nedolžne živali ne zaslužijo trpljenja.

8. LITERATURA

- ustni viri, Mihaela Kovačiča, rojenega 21. 4.1981. Lastnik turistične kmetije Kovačič in vodja tekmovalne ekipe ter celotnega konjeniškega kluba Karlo.

9. ZAHVALA

Za raziskovalno nalogo se posebej zahvaljujem mojemu mentorju, brez katerega raziskovalna naloga, ne bi bila tako uspešna.

S podatki o Konjeniškem klubu Karlo in njegovi zgodovini mi je omogočil razjasniti določene dvome in napisati to raziskovalno nalogo.